

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.
Pol leta . . . . . „ 2.
Četrt leta . . . . . „ 1.

Pri oznanilih in tako tudi pri „Povanicah“ se plačuje za navadno tristostrano vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje širke po prostoru

SOČA

Pomembne številke se dobivajo po 8 kr. v tabakarticalah na Starem trgu in v Nanski ulici.

Dopisi naj se pošiljajo vredništvu naročnina pa upravništvu „Soče“: Hilarijanski tiskarni v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno franžujejo. Delavcem in drugim nepremaganim se naročnina sniža, ako se oglase pri upravništvu.

Razglas.

Z 1. avgustom številko prevzela je Hilarijanska tiskarna v Gorici upravništvo „Soče“. Naročnina in naznanila naj se torej zanaprej pošiljajo Hilarijanski tiskarni v Gorici.

Upravništvo „Soče“.

Vodstvo Slovencev na Goriškem.

V novejšem času se mnogo govori od odstopa gosp. dr. Ladislava Riegra od vodstva v političkih zadevah češkega naroda. Da je omenjena zadeva velike važnosti, si more misliti vsakdo, in tako misli tudi grof Hohenwart, vodja sedanje državnozbornske večine. Prav iz tega vzroka si on prizadeva ohraniti moža, katerega zguba pomenja razdor sedanje državnozbornske večine in ob enem tudi propad ministerstva Taaffejevega.

Enake važnosti, če tudi ne tako velike važnosti, so vodstva vseh strank, katere v svoji večini podpirajo sedanjo vlado, in tudi — si parva licet componere magnis — sedanje vodstvo Slovencev, v zadnji vrsti pa vodstvo nas goriških Slovencev.

Naj si bode po kateri koli poti, ali naše sedanje vodstvo se opira na državnega poslanca gosp. viteza Josipa dr. Tonkli-ja. Tukaj ne velja ni zavist ni katerakoli mržnja; tukaj je treba v poštevek jemati edino in golo dejansko stališče, in zaradi tega je treba, da mi goriški Slovenci podpiramo njegovo osebo.

Zaradi tega nočemo veleovati svojemu po-

slancu nobene reči, ali on tudi ne bo v zlo jemal, če ga opozarjamo na nekatere nedostatnosti, ki bivajo v deželi.

Prva nedostatnost je, da goriški Slovenci, če nam po katerikoli nezgodi odpade oseba gosp. viteza, ne nahajamo druge osebe, ki bi njega le približno nadomestovala. Gotovo je, da zmožne in pripravne osebe se ne nahajajo v vsakem kotu, in treba bo, da se politički narasčaja skrbno išče, odgojuje in uri.

Druga nedostatnost je, da naše ljudstvo premalo dohaja v dotiko svojega voditelja. Tukaj ni treba čakati, da se kdo približa, ampak znati se mora ljudstvu preblížavati se sam, in to je mogoče na več načinov, ali neposredno ali posredno, pot mora najti voditelj sam, ker drugače se izpostavlja nevarnosti, da mu nasprotniki (naj si boje stvarski ali posebno osební) delajo vsakovrstne ovire na kvar narodu.

Tretja nedostatnost....

Pa kaj bomo vse nedostatnosti naštevati, spreten vodja jih že sam lahko najde, ali z razmišljanjem stvari, ali z razgovarjenjem javnih zadev z drugimi osebami, ki same stvar jasno vidijo in spoznajo, ali se spretnim pozvedanjem v javnih društvih, ali slednjic z modrim pretehtanjem misli javnih glasil.

Tukaj nam prihaja na misel, kar o teh zadevah mislijo mladočeški listi, in po pravici rečeno, nam te misli ne vgajajo, ker one nameravajo napraviti iz avstrijskih Slovanov čedo brez pastirja, ki bi lahko bila medšabo needina in bi postala lahko podlaga tujčevi peti. Nikakor ne odobrujemo misli, da bi sploh Slovani v svoji celoti brez vodja mogli napraviti kaj, in tudi ne moremo misliti, da bi se oni mogli znatno vstavljati nasprotnikovi sili. Tukaj si mislimo Slované kot take, ali v državni zvezi, v

kateri se nahajamo mi avstrijski Slovani in naslednji tudi mi Slovenci in nazadnje goriški Slovenci, se zmeraj vpraša, kdo hoče in kaj hoče. Odgovor na to vprašanje bi bil jako smešen, če bi se vladi odgovorilo z besedami: „Goriški Slovenci to hočejo.“ Mislite si le, da bi te besede zapisal v kakem krajnem lističku kak zakotni politikač.

Dosedaj smo pa le govorili, kako je treba postopati, da narod nekajeno svoje misli izraža, in kake dolžnosti ima v tem obziru narodni zastopnik. Ali nismo še povedali, kako naj se narodni zastopnik vede navzgor. To razgovarjati ni umestno, ali umestno je le omeniti, da narodni zastopnik, ki mora poznati svoje dolžnosti na vse strani, tudi zna in zamore pripraviti narodno željo k temu, da se izpolni.

Je li mar vsak zmožen človek sposoben za to, da pripravi k izpolnitvi narodove želje? Mi dvomimo. —

V.

Kaj je učitelj katoliškim otrokom?

(Iz slavnostnega govora P. M. Bauchinger-ja C. SS. R. pri blagoslovljenju temeljnega kamna za učiteljsko seminarjo „katoliškega društva“ v Brniku [Währing] pri Dunaju dne 27. julija 1890.)

Kakor nas uči krščanska vera, je vsak stan od Boga izvoljen, od Boga določen. Vsaka zvezda na nebu, vsaka bilka ob potu ima od Boga namenjeno nalogo, koliko več torej človek, razumna korona stvarjenja, koliko več vsak stan, ki je k nekemu gotovemu namenu vrejena skupina ljudi. Tudi učiteljski stan je od Boga izvoljen, od njega ima vzvišeni namen; in čem bolj se vzoru približuje, tem popolnejši je; čem natančneje spolnuje svojo nalogo, tem izvrstneje deluje.

Nekdaj je razposlal Jezus Kristus apostelju e

LISTEK.

Črtice o popotovanji v sv. dežele.

(Dalje).

Ni čuda po tem takem, da se vsled toliko prelite krvi v onih krajih pri kristijanih sodi i sklepa da na tisti planjavi se bode vnela poslednja vojska med nebeskimi vojniki in med Antikristom. Morda ni prav daleč oni strašanski čas, kajti nezbožnost, nemarnost do Kristusovega kraljestva na zemlji, celo zaničevanje vsega božjega in svetega se moči in žalibog ne le po mestih, ampak tudi po deželi se od mnogih brezbožnežev brez skrbi in groze zaničuje in preklinja božje naprave in zveličavne posredke. Raduje se po vsaj pravici v skrivnem razodetju navedeni Antikrist v našem stoletju.

Okoli poldan je, pa zvoniti ga ni slišati dneve in tedne, kadar po takih krajih popotvaš. Žalostno! Po navadnem počitku i piclem kosilu, kaker sem vže omenil, katero smo leželi ali na zemlji sedeli pod piclo senco bodisi figovo ali cedrovo, se pomikamo dalje in pridemo do studenca Ain Djalud. Tu je nek prost kmet na božjo povelje po angelu pokazal vse tiste iz božjega ljudstva, ki so sposobni oročje nositi. Ta kmet, ki je po angelu od Boga v najvišega generala izvoljen bil, se je klical Gedeon. On je poprej sku-

šal junaštvo izbranih 30.000 mož. To je preveč bilo. Reči ljudstvu, pravi gospod, naj odstopijo vsi, kateri se bojé v vojsko proti Ameličanom. 3000 jih je ostalo. Preveč jih je, pravi Bog, naj bi ne rekli, mi smo zmagali, pelji jih k studencu. Tisti ki se bodo na tla vlegli ter (mehkužno), kakor voli po želji vodo srebali, brez se kaj zatajiti, odloči kot ne sposobne. Le one je spoznal za junake, ki so se vže tam zatajili. Bilo jih je 300 s kterimi je Gedeon sovražnika premagal.

Pred nami stoji gorovje, ki ti je vže iz sv. pisma pod imenom Gelboe znano, tako pusto, golo in zapuščeno, da moraš potrditi, kar je tam o njem pisano: Gora Gelboe, ne rosa ne dež ne pade več na vas, nič naj ne rase, ker tam se je vničilo oročje Saulovo. Tu je Saul vidivši, da zgubi vojno, se samega sebe napičil kakor mu je bilo po Samuelu prerokovano, ker je veroval v vraže in se po njih vedel. Copranca Endor mu je veliko v pogubo pomogla. V Djenini, na meji med Samarijo in Galilejo, se kaže mesto, kjer je bil g. Jezus, popotovaje v Jeruzalem k velikonočnim praznikom, 10 govornih srečal, ter jih od te grozne bolezni ozdravil in od kterih le eden se je vernil k Kristusu se zahvaliti. Bil je Samarijan.

Imenovana dežela Djenia je znana, da njsui prebivalci ne delajo razločka: med moje in tvoje. Sicer pa je namestnik (gouverneur) onega mesta in kraja (Luzaf Hald) prav vljuden mož. On nas je vže čakal tik naših vže postavljenih šotorov, kjer se je okoli 8. ure večer kosilo kuhalo. Omenjeni gospod

glavar k nam pristopi spremljan od dveh vradnikov ter prav prijazno nam (v arabskem jeziku) voši srečno došli, naj bi tudi dalje bili srečni, dokler se v svoje dežele nazaj vrnemo. Zahvaljujem se mu (gouvernerju — Baša) za vošila in prijaznost v italijanskem jeziku, kterega je toliko umil, da ava se pol ure pogovarjala o raznih rečeh, kar ga je prav zanimalo. On je bil v Evropi 3 leta, na Dunaju kot profesor Orientalnih jezikov. Kadar je videl kosilo naše na mizi, vstane lepo z svojima vradnikoma, poslovi se in vrh se reče: Zamoram li Vam v kakej reči biti koristen, potrebujete vojake za stražo po noči? —

Razvidno je, kako je izobražen človek, tudi turške vere, prijuden in postrežljiv. Meada je tolika uljudnost bolj do Avstrijancev; kajti zopet rečem: Naš cesar je po dobrotljivosti in milodarnosti po cellem svetu tako dobro znan, in še posebno v Palestini, kjer je sam popotoval, povsod je znanja, dobrotljivosti in reanične pobožnosti zapustil.

Drugi dan 29. marca nadaljujemo pot, ki je bila v začetku še precej dobra in ravna. Tudi je bila planjava obrašena. Žito lepo in skoraj zrelo se je pripogibelno, kakor valovi morja. Pozvedeli smo tudi da ono veliko planjavo je nek jud iz Grecije osjal. Kadar je bil čas kositi, pride on in z njim vradniki, ki so ga za davke taksirali rekoč: tisoč vagonov bodeš žita odnesel, plačaj davke toliko. Jud pobere žito je spravi v žaklje, naloži na kamela po sele gore, ter hajdite živali ana za drugo prive-

z vzvišenim ugazom: „Učite vse narode!“ Tekom časa se je delo pouka razdelilo. Gospod pošilja dušne pastirje k sprobrjenim ovčicam svojim, misijonarje k nevernikom in učitelje v šolo k otrokom. Če so otroci Jezusova last, katere mu nihče ne more kratiti, je vsak učitelj katoliškega otroka apostelj Jezusov. Odtod vzvišenost njegovega stanu. Naj ima svojo službo od krajnega, okrajnega ali deželnega šolskega sveta — prav lepo; še od višje stopnje jo ima, ima jo od Jezusa Kristusa samega. Bog ga je v šolo poslal, da božje otroke poučuje in vzgaja. Otroku mora ukazovati v imenu šolske postave; more mu pa tudi ukazovati v imenu trikrat svetega Boga, zakaj učitelj je od Boga poslan. Tudi o njem velja, kar velja o duhovniku: „Kdor vas posluša, mene posluša.“ Od tod spoštovanje, katero uživa vrl učitelj; od tod spoštljivost, naka sveta spoštljivost, katero kazuje dober otrok svojemu učitelju.

Učitelj je tudi namestnik staršev. Prvo skrb za vzgojo otrokovo imata oče in mati. Od nekdanj se je trdilo: drevca prištevati je sad. Drevo so starši, sad otrok. Od staršev bode večni Sodoik najprej terjal račun o vzgoji njih otrok. Skrbeti jim je za hrano in pokrivalo telesno; pravico in dolžnost pa imajo, skrbeti tudi za poštahtanje duše. Sati vendar ne bode nihče trdil, da je Bog staršem samo lupino isročil brez jedra. Te pravice jim ne more nikdo vzeti, nikdo odvezati je te dolžnosti, kar jim nihče ne more odvzeti lastnost staršev. — Vsega pri vzgoji otrokovi pa ne moreta storiti oče in mati sama. Nedostaja jima časa, nedostaja jima zmožnosti. Nadomestiti naj je učitelj. Kakor si išče kmet hlapcev za obdelovanje polja, kakor obrtnik pomočnikov za svojo delavnico, kakor minister uradnikov za uradnike, tako si išče oče učiteljev za otroke. Učitelj pa, katerega najme, je očetov namestnik. Njemu zaupa oče, kar mu je najdražje, svoje dete, da je vzgaja mesto sebe. Nikdo ne more te božje naredbe preurediti, niti država ne. Država ima le nadvarstvo nad otrokom. Ona more starše siliti, da otroka ali samu vagajajo ali ga pa vzgajati dajo; ona ima pravico, z ustanovitvijo šol staršem dati priliko, da se otroci njihovi v teh šolah vzgajajo. Pri vsem tem pa ostane učitelj vendar le samo namestnik očetov.

Kolikor daleč sega torej pravica staršev, tako daleč sega pravica učiteljeva. Z očetovsko veljavo se more in mora otroku nasproti obnašati. In kdor krati učitelju pravico, krati je tudi očetu.

V rokah učiteljevih je sedanjost in prihodnost. Učitelj na deželi je velika moč, kateri se more razven duhovniško komaj katera druga primerjati. Na mnogih krajih je učitelj zraven duhovnega pastirja edina oseba, ki si je pridobila višjo omiko. Valed vzvišenega poklica svojega si sme biti svet največjega spoštovanja, če ga ne zapravi z malovrednim življenjem. Njegova beseda se posluša in uvaža. Po otrocih vpliva na družino.

Kakor pa je v rokah učiteljevih sedanjost, tako je v njegovih rokah tudi prihodnost. Tisočkrat se je že ponavljalo: čegar je mladost, onega je prihodnost. Celih osem let je mladina skorej izključljivo pod vplivom učiteljevim. Celih osem let seje duhovno setev v mladostna srca. Kar se seje, škali, in četu ne dozori vsako zrno, je vendar gotovo, da bode prihodnji rod tak, kakoršni so učitelji v sedanjosti. Kaj se torej čudimo, če stegujejo prostozidarji roke po učiteljih? V bistroglednosti svoji zbirajo in brusijo orožje, s katerim si hočejo podjarmiti prihodne rodove. Človeško družbo ločimo v tri stanove: hraneči, braneči, nedeči. Prvi skrbi za telesno blaginjo ljudsko,

zane tako, da je versta daljši nego je Štandrež od Gorice. Arabec pelje prvo na vrv, vse druge za to do morja, kjer se žito v ladje spravi ter odpelje. Temu žitu pravijo naši žitni trgovci „Roba del Levante.“

Od tod jahamo naprej in pridemo v Samarijansko gorovje. Iz višine vrni se nazaj in ogledal bodeš spodej obširno ravnino Ezdrelon. Tudi se enkrat bolj na dalje poglej proti severju in lahko pozdraviš še enkrat v vsakem oziru in zmislju priljubljeno deželo Nazaret in Galilejo.

Vše je solnce najbolj pripekalo, posebno ko smo po skalnatih stezah kak drev iskali, po senci hrepeneči, se približamo Sanur, nekdanji Bettutji. Tu mi je na misel prišlo da je bil Manasseta soprog srčne Judite, morda ravno na istih mestih, o času j. čemovne žetve, od solčnih žarkov zadet, tako, da je mrtev se zgrudil in na polju obležal. Skoraj da me je pri tej misli nekoliko zamrzelo, posebno še, ker sem videl, da se mi roke počrnile od premočnega solnea. Drugi dan ni več bilo znamenja. Gotovo se je bila kri v žilah prekuhala, da so se černo porbarvane zdele.

Pred nami stoji keglu podobna gora, vse skalovje, ki je bila nekdanja Betulija, obzidana, katero je Holofova oblegel, kateremu je bila srčno-pobožna Judita (predpoda Marije D.) glavo odsekla.

Tako je ona rešila svoj narod pogube. Ta po-

braneči stan varuje domovino pred zunanji sovražniki in pred notranji upori. Učrči stan pa mora skrbeti za duhovno blaginjo, za pravo dušno omiko ljudsko; on lomí lačni duši kruh oliko in varuje srce pred sovražniki, ki se imenujejo zapeljivci, in pred uporom strasti v lastnih prsih.

Učitelj ima torej vzvišen namen. Previdnost božja mu je odločila vzvišeno nalogo. Gledamo ga, ne toliko, kot službenika državo. On je več. On je apostelj Jezusa Kristusa, namestnik staršev, v njegovih rokah je sedanjost in prihodnost ljudstva. Vera ga ne ponižuje z visokega stališča, nasprotno povišuje ga na častno mesto, ki mu gre, in gotovo ga ni pravega katoličana, ki bi zanikoval učrči stan.

DOMOLJUBJE!

Slehernega omikanega naroda sveta dolžnost je, slaviti moči, kateri so mu darovali vse svoje duševne moči, ga budili in nanduševali s svojimi govori in pesnimi in pomagali mu do višje stopnje omike in izobraženosti. Eden teh duševnih velikanov našega naroda je „notranjski slavec“, nesmrtni

Miroslav Vilhar.

Zložil je brez števila krasnih pesmic, mnoge z naprevi vred, ki so se udomačile ne le po slovenskem, ampak po vsem slovanskem svetu. Spominjamo le na mile pesmi: „Po jezeru“, „Mila lunica“ itd. — Vilhar je bil ob enem dramatik. Spisal je mnogo gledišnih iger, ki so se z najboljšim vspehom igrate po slovenskih odrih. — V zvezi z Levstikom je deloval tudi na nehzaleznem časnikarskem polju, s katerega ga je bila odločna pisava spravila v ječo na Žabjek. Bil je mož jeklenega značaja, nandušen Slovenec do zadnje žilice svojega bitja.

Ta odlični narodnjak je v trgu Planina na Notranjskem dne 7. sept. 1818 v hiši št. 74 ki še sedaj nosi ime „Vilharjeva hiša“, ugledal luč sveta. V hvaležen spomin je dalo slovensko pisateljko društvo v njegovo rojstno hišo l. 1888 vzdati spominko ploščo. Slovesnosti odkritja te plošče pa še do današnjega dneva ni bilo, dasiravno so planinski rodoljubje že l. 1888 vse pripravili za njeno praznovanje.

Zaradi neljubih zadržkov in pomišljanjev se je ta narodna svečanost odlagala od leta do leta. Odbor tukajšnje čitalnice se je z nova poprijel te stvari in pozivlje danes vse slovenske rodoljube, v prvi vrsti Notranjce, naj drage volje pripomorejo, da se, Vilharjeva slavnosti letos po vsaki ceni praznuje. Rodoljubnih odličnjakov je v Planini silno malo prosto ljudstvo pa vsled vsakoletnih povodnji jako ubožno. Ob svojih močeh ne zmagamo troškov za slavnost, da bi bila dostojna nesmrtnega pesnika. Rodoljubje, ki dela Vilharjeva poznate in čitate, zlasti vi Notranjci, nabirajte vsak v svojem kraju prostovoljne doneske za Vilharjevo slavnost in pošljite jih saj do 15. avgusta na odbor čitalnice v Planino! Ako nas ne goljufa upanje, nam bode mogoče kmalu potera povabiti vas na Vilharjev dan v Planino, častit neumrljivega Miroslava.

Ako bi nam pa tako malo denarne pomoči došlo, da bi slavnosti v večji meri ne mogli prirediti, napravi čitalnica v dan 24. avgusta skromno besedo Vilharju v čast, nabrani doveski pa se dolože k zakladu za njega nagrobni spomenik.

Planina dne 1. avgusta 1890.

ODBOR ČITALNICE.

božna in v Bogu mogočna žena je bila v veliki časti pred svojim ljudstvom in je starost 105 let dosegla. Pustimo Betulijo in tu ti njeno okolico, lepo ravnino ter po sternih stezah dospemo do Djebe in Pentekumieh. Po grozno strmi in skaloviti poti navzdol pridemo do neke vasi porednih ljudi, Borka po imenu. Še precej oddaljeni od vasi najdemo nek izvirk in tudi prav senčnatih oljčnih dreves. Oljka zdreja tam vsako drugo leto. Meseca septembra se jagode s palcami oklatijo. Naj dragocenejšo in najboljše olje je tisto, ki se iz jagodi samo izpoti ali na prvi lahki oteji dobi.

Po 3/4 ure hoda dospemo v Sebastie t. j. stara Samarija, ki je bilo sezidano na griču 470 m visokem. Nek kralj Amri je vkupil ta grič za 2 funta srebra, in na njem je mesto Schomeron (Samarija) zidal. „Sin Amrija Ahab je poročil sidonskega kralja hčer po imenu Jezabeila. Ta ženska je svoje dežele (Fenicije) seboj prinesla in v novi domovini zasjala malikovalstvo in vsakoršne spačenosti in hudobije. Nesreča za nesrečo je zadevala Samarijo zaradi ene ženske (neveste). Naj prvo je pridrl nek Siraki kralj Benadad je oblegel mesto dolgo časa, da so ljudje na tisočine gladu vmirali. Ene osiavska glava je do 80 gl. srebra stala in matere so svoje lastne otroke spekle in snedle.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Čepovan 4. avgusta. Ker sem lani „Soči“ poročal o alabej letini ter nešetih tropah poljskih miš, ki so nam zglodale skoraj vse poljske pridelke, in še slami in travi niso prizanesle; si štejem v nekako dolžnost, da pohvalim lepi sad letošnje poljščine. Lani užaljeni kmet je letos utolažen. Pač tukajšnji kmet nima toliko polja, da bi prideloval žita za kupčijo; z poljščino ne bi mogel poravnati, kar se je zajedel pretečeno leto. a obilni letošnji pridelki na senčatih in polju so hladno olje tolažbe v skleleče rane lanske revščine.

Kakor uže več let, je tudi letos došlo k nam nekaj poletnih karjev. Kedor bi iskal tu mestne zabave in potrebe, temu Čepovan ne more ugajati; kedor se pa zadovoljuje s hladnim čistim zrakom, mrzlo studenčico, z pripoto prijaznostjo ljudstva, lepoto narave in domačo potrebo, se ne bo kesal, da si je to vas izvolil za odlič in počitek.

Iz Cerkijanskega 31. julija. Mnogo smo brali letos o požarih, o toči in o drugih nesrečah, ki posepujejo slabo, da nesrečno leto. Hvala Bogu, pri nas ni kaj enacega. Poljske pridelke dosedanje je nam nebe posebno blagoslovilo. Naželi smo toliko in tako legega žita, da že dolgo ne tako. Tudi sena smo toliko nakosili, da živinorejci z mirnim srcem lahko gledajo v zimo. Sadje kaže prav dobro in sploh tudi jesen mnogo obeča; da lo ne pride kaj nepričakovanega, potem smemo letošnje leto imenovati naj boljše, kar jih pomnemo. Pa božja roka bo že čuvali nad nami, kakor bo tudi tolažila po nesreči poškodovane naše sodeželane.

Preteklo dni klatil se je pri nas nepoznani ponarejalec bankovecev. Za 30 goldinarjev je baje obetal narediti donarja za 20.000. No naši počteni ljudje se vendar niso dali prealepiti, če ravno so v velikih denarnih stekah, saj dobro vedo, da blagoutanje je le mogoče, ako Bog da in ne sleparji. Škoda le, da dotičnega ponarejaleca (pravil je, da je od Idrije) niso oznanili županstvu, da bi ga bila prijela. Ko mu je slav. žandarmerija prišla na sled, bil je slepar že davno odnesel prte.

Dragih posebnih novic ne vem, če jih bom kaj čul, poročal jih bom v Vaše „Pasje dneve“ gospod vrednik!

Iz bolškega okraja 7. avgusta. Članek o gosp. dr. vitezu Tonklju in slovenskih paralelkah v predzadnji številki „Nove Soče“ kaže v pravem svitu vmezano perilo katero „žehta“ imenovani list v osebnih interesih nekaterih gospodov. Dopis imenaje državni zbor in prihodne volitve. — Ako meni pisatelj tega članka si na ta način glasove za svojega kandidata pridobiti, jako se moti! Ali pa morda misli vodo na svoj mlin s tem obračati, da obrekuje in sumniči našega državnega poslanca, na katerem vidi vsi črno, — se tudi moti.

Kateri poslanec nam obljubi vse zahteve naše pokrajine zadovoljiti? Učiteljšča in fakultete sicer ne potrebujemo, ali brezštevilna zahtevanja posamičkov! — Kedo bi zadovoljil vse, ko še Bogu tega storiti ni mogoče! —

Gosp. dr. vitez Tonkli je veliko dosegel in trdno smo prepričani, da bode tudi zanaprej več storil kakor drugi hujskači, kateri iz zavisti vrlaga in mnogo zaslužnega moža napadajo.

Edeu za več enakomislečih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

Nj. veličanstvo presvitli cesar prepeljal se je v nedeljo dne 3. t. m, ob 6. uri zjutro v Gradec. Na kolodvoru so ga sprejeli: knezoškofa Zwerger in Napotnik, načelniki vojaških in civilnih oblastev, župan in razstavni odbor. S kolodvora se je cesar peljal v dvorec po lepo okrašenih ulicah, po katerih se je ljudstvo kar gnetlo. Vsi zvonovi so zvonili. Ob 8. uri bil je cesar pri sv. maši, ktero je služil knezoškof Zwerger v stolni cerkvi. Ob 9. uri sprejel je narprvo duhovščino in potem načelnike oblastev. Ob 11. uri je cesar otvoril in si ogledal razstavo. Popoldne je cesar obiskal cerkev Jezusovega Serca, gluhozemnico in strelišče. Ob 6. uri bil je dvorni obed. Graško pevsko društvo priredilo je seronado in potem se je peljal cesar po mestu in si ogledal raz-

svetlavo. V ponedeljek bila je vojaška parada, potem si je cesar ogledal novo deželno palačo in je vložil temeljni kamen novemu deželnemu muzeju. Ob 8. uri na večer vrnil se je cesar v Ischl.

Bivši namestnik tržaški in poznejši trgovinski minister baron Pino šel bode v pokoj. Nazadnje služboval je kot deželni predsednik Bukovinski. Bil je dober in dobrohoten mož; Goriški — v Gorici bil je svoječasnno okrajni glavar — in Tržaški Slovenci se ga hvaležno spominjajo, kajti ni bil zagrišen in principjelen protinik našemu jeziku. Služboval je vsega skupaj 41 let. Najznamenitejši čin njegovega ministrovanja bila je osnova poštних hranilnic.

O volitvi volilnih mož v Podkloštru, koroškem trgu, so nekega moža tako težko ranili, da je še tisti dan vmrl. Nesrečnej je šel z dvema tovaršema dražit društvo onih, ki niso volili z njegovo stranko. Nemškutarji bi radi vso krivdo zvrnili na Slovence. — Gosp. župnik Gregor Einspieler bode zoper nesramno in lažljivo obrekovanje beljaške „Deutsche Allgemeine Zeitung“ vložil tožbo proti vredniku Forestiju pri deželnem sodišču v Celovcu.

Novi deželni šolski svet za Češko je imel v ponedeljek 28. julija prvo sejo, katero je odprl cesarski namestnik v obeh jezikih ter priporočal v vseh stvareh nepristranost. Novi člani so storili obljubo v češkem in nemškem jeziku. Seje se je vdeležil tudi ravnatelj Heinrich.

Češki notranji jezik pri sodiščih. „Politik“ objavila je obširen članek o notranjem uradnem češkem jeziku pri sodiščih. Staročeski list pravi, da ta zahteva ni nova, in tudi ne nasprotuje spravi. Ako se pa Čehom ne zadovolji, je sprava nemogoča.

„Gazeta Warszawska“ poroča o pismu grofa Hohenwarta dr. Riegru, v katerem ga prosi, da bi se ne umaknil s političnega pozorišča, ker njegov odstop spremenil bi sedanji politični položaj.

Dr. Radey, zastopnik kmetskega volilnega okraja Mariborske okolice, bil je v zadnjem zasedanju deželnega zbora namestnik deželnega glavarja. Zdaj je pa menda le nerad prevzel mandat za deželni zbor in je objavil, da ne prevzame mesto deželnega glavarja namestnika, ko bi ga vlada priporočila, ker bi moral preveč zanemarjati svoj notarski posel.

Na Solnograškem je novim deželnim glavarjem imenovan liberalni poslanec notar Harrer.

Prostozidar — ravnatelj. Ogerski uradni list je objavil imenovanja profesorja Bele Erödjija, ki je bil 1871 sprejet v prostozidarsko zvezo, ravnateljem Franc Josipovega zavoda v Budimpešti. Zavod ustanovil se je katoliškim fondom, — in višji katoliški krogi niso zamogli zapročiti te sramote.

Vsa dunajska predmestja združijo se že prihodnje leto z notranjim mestom in od leta 1892 naprej bode Dunaj le ena sama velika občina. Župana pa si voli tudi zanaprej mesto samo. Mesto bo imelo poldrugi milijon prebivalcev, bo razdeljeno v 19 okrajev. Mestni zbor bo imel 129 odbornikov.

Iz c. kr. vseučilišča v Gradcu preženo, kakor se sliši, vse srbske dijake ter jih dolžijo, da so krivi neke veleizdaje.

„Pro Patria“ „N. Fr. Pr.“ prinaša naslednje poročilo iz Tridenta: „V Clesu so nastali nemiri, ker je izšla prepoved, da bi se postavil spominek poslancu Bertoliniju, predsedniku imenovanega društva. Pet meščanov so zaprli, ker so svojo vročkrvnost preveč kazali. Da se je naredil mir, postopati je moralo oblastvo z vso ostroštjo. Natančneje poročati je bilo prepovedano.“

Vnanje države.

V Rimu zidajo nove protestantske cerkve, katoliške cerkve pa prodajajo. — Morda

bodo zdaj v novih protestantskih cerkvah v Rimu tudi vpeljali, kar je v Švici že v navadi da se otroke sme pustiti k prvemu obhajilu, predou so krščeni.

Predsednik francoske republike sprejel je poslanca nove republike v Braziliji. — Torej pripoznal sedajno vlado kot postavno, — iz čisto sebičnega namena. Brazilija bo uravnala mejo z Guyano in izvzela Francoze od postavnega podržavljanstva.

V Nemčiji in Belgiji prodirajo socialistiški nazori vedno globlje v narodni življenj.

Židje v Rusiji. Židovski listi se močno jezde, da je ruska vlada zopet ukrenila nekatere židom nepovoljne naredbe. Tako zanaprej židje ne bodo smeli kupovati posestva. Bivati bode jim dovoljeno le v 16 gubernijah, pa le po mestih. Več manjših mest je vlada proglasila za vasi, da se židje v njih naseljevati ne bodo smeli. Visoke šole tudi židov več vsprejemale ne bodo in noben žid ne bode mogel biti državni uradnik.

Bolgarija. Veliko je bilo veselje v bolgarskih političnih krogih, ko je Turčija obljubila, da bo vstregla bolgarski noti z ozirom na versko vprašanje. To veselje pa so jim skalile Rusija, Srbija in Grecija, ki so ugovarjale imenovanju bolgarskih škofov za macedonske Bolgare. — Kaker se zatrjuje, bodeta za sedaj za Macedonijo imenovana le dva bolgarska škofa.

Nemiri v Carigradu. Eden Jermenec je v cerkvi zahteval, da patrijarh pojasni dogodke v Erzeremu, patrijarh mu je pa odgovoril, da v cerkvi ni pravo mesto za to. Na to so nekateri Jermenci potegnili nožo in hoteli napasti patrijarha. Že v cerkvi in posebno pred cerkvijo prišlo je do tepeža. Žendarmi in vojaki napravili so s silo mir. Ranjenih in mrtvih je neki dvajset oseb. Sultana je ta dogodek razkačil in še tistega dne odpustil je policijskega ministra.

Argentinijska. O punktu iz te ameriške države poročalo se je zadnji čas mnogo. Vstasi so oblegali tamošnje mesto Buenos-Ayres dva dni ter naredili veliko škode. Mrtvih je menda nad tisoč vojakov, ranjenih pa 5000. Zmagale so vladne čete. Predsednik Celman in narodna vlada imajo zopet vso oblast v rokah. Francoska in angleška vlada ste zahtevali z energično noto, da povrne argentinska republika škodo, katero so imeli angleški in francoski državljani med vstajo. Škoda znaša neki 50 milijonov frankov. Novejša poročila pa zanikujejo, da bi bili angleška in francoska vladi zahtevali kako odškodnino.

Srednjeameriške zadeve. V Srednji Ameriki so velike zmešnjave. Vojna mej Guatemalo in San Salvadorjem še ni končana. V poslednji državi spuntal se je general Rivas in prisvojil glavno mesto. General Ezeta ga je pa premagal, vzel zopet glavno mesto, Rivas pa ukazal vstreliti.

Domače novice.

Visoka poroka, ki se je vršila dne 31. julija v Ischlu, je bila predmet veselih pojavov povsod po Avstrijskem in tudi drugod, tako, da je Njegovo Veličanstvo, presvitli Cesar sam, blagovolilo z lastnorčno pisanim pismom do grofa Taaffe-ja zahvaliti se svojim ljudstvom za vse te pojave. Srečna naša Avstrija, kjer se tako ljubita vladar in podložni!

Potovanje gosp. c. kr. namestnika v Trstu, viteza plem. Rinaldini-ja, po Krasu in po Ipavskem dal je ondodnim prebivalcem priliko, da v novič dokažejo svojo neomejeno udanost pravilnemu Cesarju s tim, da slavijo Njegovega namestnika.

Dne 5. t. m. podal se je g. namestnik na pot, da inspicira sodnijska okraja: Ajdovski in Komenski. Na poti iz Sežane do Ajdovščine mudil se je v Tomaju, Dutovljeh, Skopnem, Koprivi, Koblilu, Štanjelu in Šmarjeh. Povsod se mu je predstavila duhovščina in občinsko zastopstvo. Ljudstvo se je na vsaki postaji kar gujeto, da vidi Cesarjevega namestnika. Kar le mogoče okrasili so hiše, postavili slavoloke, in strel naznanjal je povsod prihod in odhod visokega gospoda.

Ob 6. uri zvečer došel je g. namestnik v Ajdovščino. Trg je bil ves ozaljšan z zastavami in zelenjem. Sprejeli so ga: g. voditelj goriškega glavarstva, g. župan Godina, g. župnik, uradniki in odposlanci fabrik. Ko so se dotični posameznice predstavili, prehodil je g. namestnik trg da si ogleda njemu na čast priredjeno razsvetljevo. Pri obedu napil je g. župan prov. Cesarju in vistilo so se potem druge napitnice.

Dne 6. t. m. ogledal si je g. namestnik cerkev, šole, uradnice in fabrike. Pri odhodu pokali so topiči in vsi načelniki sprejeli so visokega gosta do meje občinske.

Vstavil se je g. g. namestnik v av. Kriku in obljubil svojo podporo za napravo tako potrebnega vodnjaka. Na dalnjem potovanju čakali so ga pri slavolokih duhovniki in županstva raznih občin, ki so odstranjene od ceste: iz Lokovca, Skritij, Kamnja, Vrtočina, Gojač. V Selu in Betuljeh bil je odmor in odtoč peljal se je gosp. namestnik v Dornberg, kjer ga je pozdravila veteranska godba z cesarsko pesmijo. Spremili so ga do Dornberga načelniki vseh navedenih občin. V Dornbergu nastavljal se je tudi oddelek veteranov, katerim je zapovedoval grof Lanthieri. Bil je navzoč tudi načelnik veteranov, g. stotnik Jacobi. Po obedu podal se je g. namestnik skozi Rifenberg, kjer ga je, kakor povsod, čakal slavosten eprejem. Veterani z godbo so ga tudi tukaj pričakovali in ljudstvo in šolska mladina bila je v vrsti ob cesti nastavljalno. V gradu gosp. grofa Lanthierija se je gosp. namestnik delj časa pomudil in to priliko vporabila sta g. grof in načelnik veteranov g. stotnik Jacobi, da v daljših govorih izrazita čut neomejene vdanosti vseh prebivalcev do presvitlega cesarja.

Ob 7. uri zvečer došel je g. namestnik v Komen, kjer so ga sprejeli: duhovščina, uradniki in občinski zastopniki. Ogledal si je cerkev, šole, uradnice in kraj ter se med streljanjem in živoklici odpeljal v Sežano.

Ustanova. Prevzvišeni g. grof Coronini, naš deželni glavar, založil je 12,000 gld. kot ustanovo, in sicer povodom poroke nadvodinje Marije Valerije, katere obresti so bado delile onemoglim delavdom.

Železnica Divača-Loka-Celovec. V ponedeljek dne 27. julija zborovala je v Celovcu železniška enketa, ter soglasno sprejela predloge koroškega deželnega odbora v železnični zvezi Trsta s Celovcem skozi Divačo in Loko.

V cerkev oo. kapucinov v Gorici dal se je na večer dne 6. t. m. neki vzimoviti zapreti. Poskušal je vlomiti skraboo za miločno — pa ni šlo. Rad bi bil menda odnesel kinč in volilne darove Matero Božje — se tudi ni posrečilo, ker bi bil moral steklo na oltarju razbiti, kar bi bilo povzročilo ropot. Odnesel je menda dva Kristus, katera je z križev odtrgal, misle, da sta srebrna. Popihal jo je potem skozi velike vrata, katere so dne 7. zjutro odprte a a š i i.

V Brestovici je treščilo dne 4. t. m. ob 11. zvečer v hlev. Strela je ubila eno kravo in enega prešiča. Zadeja je pa tudi vikarjevo stanovanje ter napravila nad 300 gld. škode. Deklo vikarjevo je na desni strani poškodvala.

Nesreča. Dne 3. t. m. na večer zdrnil je Ant. Šogala, znani gostilničar v Kanalu, v klanca med Kanalom in Desklo z voza pod voz. V sled poškodovanja notranjih organov vmrl je že drugi dan.

Neredi. Pretekle nedelje so bile vsled dogovora med prodajalci manufakturnega blaga (tkanin) in kinkalij (drobižnega blaga) vse prodajalstvo, razven takih treh, zaprte. Kdor izmed omenjenih prodajalcev, ki je bil od mimogredočih porabljen, naj zapre svojo stacuno, je to zadovoljno storil, temu se nij nič zgodilo, a kdor se je vstavljal tacemu vabilu, temu je nabrana druhal kaj revačno to storiti ukazala.

Mi obžalujemo nastale nereda, ali te težko bi zagovarjali stacunarja, ki se tmoglavno dogovorom večini svojih tovarišev vstavlja in s tem žali ob enem stanovski čut svojih tovarišev in verski čut občinstva. Ne več! — in to je vsestransko dovolj!

Ljubeznjivosti. Corr. ovaja naše društvo es. Cirila in Metoda v svojem novičarju pod naslovom: „L'attività della Società dei Santi Cirilo e Metodio“. Nam se studi odgovarjati ročenemu listu v tej zadevi. Tukaj je najboljši izrok: „Non ragionare di loro, ma guarda e passa“.

Novo železnično postajo odprli so v nedelje dne 3. t. m. blizo Opčine, pri stražnici št. 834 na črti južne železnice med Sežano in Prosekom. Na Občinah ustavijo se za naprej po eno minuto poštni vlaki 7, 8, 9 in 10 in mešana vlaka 101 in 102. Na Opčinah bil je prvi sosenj za živino in kramarsko blago dne 4. t. m. potem pa bo redno 4. dan vsakega mesca.

Dolgotrajen prepir zaradi pitne vode iz studenca v Kronbergu med mestnim zastopom in grofom Coronini-Kronberg ima že dejanske posledice za imenovanega grofa, katerega so danes jutro redarji pripeljali v zapor. Več o tem drugikrat.

Ednost v št. 63 piše: „Listi javljajo, da se diki plemenitostkega veleposvetstva (češkega), knez Karol Schwarzenberg in grof Clam Martinic hočeta umakniti iz poljskega življenja. Podgane zapuščajo ladje, ke se bliža nje potop“. — Lepše pač ne more izraziti ta list svojega tolikokrat povdarjenega katoliškega prepričanja.

Razne vesti.

Odlikovanje. Guido baron Kubeck, o. kr. namestnik v Gradcu, je dobil od Nj. veličanstva red železne krone I. vrste.

Visok gost. Kakor že več let sem, biva tudi to poletje na Slatinski prevazu, Škof I. I. Strommayer.

Na Siskanem mostu ustavili so žandarmi 29 Hrvator, namenjenih v Ameriko, med katerimi jih je bilo 19, ki se niso spoznali vojske dolžnosti svoje in so imeli ponarejene potne liste. Žandarmi izročili so jih okrajnemu sodišču v Laškem Trgu.

V spovednici vmril je 26. julija zvečer v Rimu jezuit Gigli. Spovedaval je ravno neko gospo Zaccari. Od mrtvouda sadet se zgrudi. Gospa hiti poklicati supruga svojega, ki je zdravnik — a spovednik je vmril v pol uri v cerkvi.

Ivan Makuranič, tajni svetnik in bivši ban hrvatski vmril je dne 4. t. m. ob 11. uri jutro za srčno kapjo. Bil je eden najodličnejših hrvatskih rodoljubov in genjalni pesnik velekrasnega epskega umotvora „Smrt Small-age Čengića“. Bil je porojen 1818 v mestu Novi. Naj pešiva v miru.

O strašnem rasbojnom umoru poročajo iz Trsta. Dne 6. t. m. ob 6. uri popotono podal se je g. Ed. vitez plom. Bon, redarski načelnik v pokoju, k doktorju Š. Ferra in je pustil doma samo 21 letno sobarico Marijo Komar, doma iz Hartha blizu Podkloštra. O 7^{3/4} ure vrne se g. Bon na dom in ker so bile ugodno urata njegovoga stanovanja odprta, pada se naravnost v svojo sobo. Tukaj vlobi pisalno mizo tudi odprto; spozna precej, da je ključavnica se silo vromljena. V mizici manjka železna skrinjica, v kateri je bilo denarja in državnih obligacij za 86.000 gld. tudi ne najde več v mizici 990 gld. gotovine v drugem predalu. Ker se sobarica na njegovo klicanje ne oglasi, odpre kuhinjo in tu najde nesrečno žrtev poblepnega tatu z razbito glavo mrtvo na tleh ležati. Na njegov krik prihitijo ljudje, ki stanujejo v tisti hiši, (št. 4 ulica Belvedere). Nobeden pa ni slišal na pomoč klicati, le dve osebi ste videli ob 7. uri nekoga po stopnicah iz hiše iti. Opisali ste osebo in na podlagi tega popisa iščejo redarji hudobneža.

Deželnemu šolskemu nadzorniku Smoleju v Ljubljani podelil je presv. cesar povodom njegovega vmirovljenja red železne krone tretje vrste. Deželni šolski nadzornikom Kranjske dežele imenovan je ravnatelj višje gimnazije Ljubljanske Šuman, katerega je naučni minister pridodelil deželnemu šolskemu svetu. Dr. Jurovič imenovan je pa ravnateljem na realki v Ljubljani.

Kolera prikazala se je v rusovski Aziji. Uradna sporočila javljajo, da je zbolelo v trgovskem mestu „Babou“, na obrežju kaspiskega morja, in po okolici sedemdeset oseb za kolero. — V bolnišnici „Tenon“ v Parizu vmril je neki delavec tudi za to boleznijo. — Tudi v Parizu je zbolel za kolero 70leten starček. V Madridu epazili so jo v neki družini, ki je ravno došla iz Valencije. Sploh se kolera na Špankem širi, kar je dalo povod, da so Portugalci stroge naredbe vpeljali na meji. — Mej turškimi romarji v njih sv. mesto: „Meko“ kolera hudo razsaja. V Meki je dne 29. julija vmrilo 71, dne 30. pa 84 oseb za kolero.

Orjaška deklica, Viktorija Tantin, je nedavno vmrila na Francoskem. Še le 19 let stara tehtala je 470 funtov. Visoka je bila 1'70 m. čez pas je pamerila 2'10 m.

Grozna nesreča dogodila se je dne 29. julija v premogovih jamah v št. Etienneu na Francoskem. Ob 6. uri, ravno ko so se menjavali delavci, začela se je grozna eksplozija. Od 165 delavcev vrnilo se jih je samo 38, a še ti bili so vsi opečeni. Več jih je že vmrilo v sled težkih ran. Še le v noči začelo se je z rešilnimi deli. Spravili so na dan 64 mrtličev in 73 ranjencev, od katerih jih je vmrilo 14. Francoska zbornica določila je 200.000 frankov podpore za preostale rodbine ponesrečencev.

Dopolnilne volitve za deželni zbor istrski bodo: dne 25. avgusta v volilnem okraju Volovsko-Podgrad; kmetske občine volijo tu dva poslancu, volilce je v Volovskem. Dne 30. avg. pa volijo mesta Volovsko, Kastav, Lovran in Mošćenice onega in mesti Vodnjan-Pulj tudi enega poslancev.

Rohseidene Bastkleider n.
10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zähr. cir. Muster ungehand. Briefe kosten 10 kr. Porto

Št. 516.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraju je začasno oddati sledeče službe:

1. mesto učitelja-voditelja v Čezsoči,
2. mesto učitelja-voditelja v Nemškem-Rutu z postavnimi dohodki.

Prošnje s postavnimi spričevali je vložiti sem-le v štirih tednik po razglašenju tega razpisa.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET V TOMINU

dne 4. avgusta 1890.

Predsednik:
MARENZL

Štev. 250

op.

Oznanilo.

Naznanja se, da javna dražba zastavil II. četrtela t. j. mesecev aprila, maja in junija 1889. bo začela dne

11. SEPTEMBRA 1890.

in se bode nadaljevala naslednje pondeljke in četrtke.

Ravnateljstvo zastavljavnice in z njo združene hranilnice.

V Gorici 1. Avgusta 1890.

PRODAJA PAPIRJA

Tiskarna Pallich

v Gorici — Travnik 6.

Prodajam po najnižji ceni vse, kar je potreba za pisanje in šolsko rabo. Tiskam knjige in drugo. Imam v zalogi tiskovine za občinske vrade, šolske, molitvene knjige, liste ilustrirane in za modo, slovstvena dela vseh strok.

Tiskovine vsake vrste se oskrbujejo točno in najceneje.

Nadejaje se mnogih naročil se priporočam z odličnim spoštovanjem

J. Pallich.

Odlikovanje z svetovnih razstav:

v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873 in spet v Parizu 1. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried Cramer, Wilh. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.

Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi

prodajalnici in posejilnici klavirjev na Dunaji, VII, Burggasse 71.

VINSKE IN SADNE STISKALNICE

najnovije sestave prav pripravne in za 20% bolj močne kot druge.

NA DERŽAVNI SADNI RAZSTAVI NA DUNAJU

meseca oktobra 1888 kot najboljšo spoznane in s Pervim darilom obdarovane.

MLINE za grozdje in sadje

izgotovljajo in prodajajo

Ph. Mayfahrt et Co.

Fabriken landwirtschaftlicher u. Weinbau-Maschinen-Eisengiesserei und Dampfhammerwerk

Dunaj II, Frankfurt a. M. u. Berlin N.

KATALOGI in usako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

— Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo. —

Preselitev.

Lekarnica Kürner preseli se v saboto dne 2. avgusta t. l. z Travnika v Franc-Jozefovo ulico v tiste prestore kjer je bila lekarnica Braunizer.

Naznanjaje to preselitev, nadja se podpisani, da ga bode sl. občinstvo tudi nadalje podpiralo.

Vdani **R. Kürner.**

Coppag & Skert

Glavna Zaloga

Semeniške ulice 12.

obea posnata trgovina knjig, muetnin, muzikalij in papirja

Podružnica

Na Travniku 14.

v Gorici.

Priporoča slavnemu občinstvu svojo pomnoženo zalogo uradnega, listonega, tiskarskega in zavojnega papirja.

Največa zbirka vradnih, šolskih, risalnih in slikarskih potrebščin.

Mnogobrojna zbirka mašnih in molitvenih knjig.

Trgovcem in prekupcem še poseben odbitek

(TOČNA POTREŽBA)